

Juliana Bartoszewicza

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Nowe Miasto

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1939

Opis

Julian Bartoszewicz (1821-1870) - historyk, bibliotekarz, pedagog, varsavianista. Pochodził z Podlasia (urodził się w miejscowości Biała Radzwiłłowska), w stolicy znalazł się jako kilkunastoletni chłopak i rozpoczął naukę w gimnazjum na Lesznie. Po jego ukończeniu wyjechał na studia z zakresu literatury powszechnej do Petersburga, gdzie otworzył bibliotekę i czytelnię studencką. Wtedy też, korzystając z księgozbiorów zagrabionych przez Rosjan w Warszawie, zebrał bogaty materiał dotyczący historii Polski. Do Warszawy powrócił w 1842 roku i bez mała przez ćwierć wieku uczył łaciny i języka polskiego w Gimnazjum Gubernialnym a także historii w Gimnazjum Męskim. Był redaktorem "Dziennika Warszawskiego" oraz "Kroniki Wiadomości Krajowych i Zagranicznych", w 1863 roku objął obowiązki pierwszego kustosa biblioteki Szkoły Głównej. Wydał ponad 1500 prac, z których te najważniejsze o stolicy to "Kościoły warszawskie rzymsko-katolickie opisane pod względem historycznym" oraz "Historia szpitala Dzieciątka Jezus". Zredagował ponadto blisko 1300 haseł historycznych do "Encyklopedii powszechnej" S. Orgelbrandta. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 181, rząd IV, miejsce 19/20.

Upamiętnienia:

ul. Krakowskie Przedmieście 34 - Kościół Wizytek - tablica epitafijna.

Ciekawostki

Ulica wytyczona w 1937 na miejscu dawnego targowiska Seweryna Uruskiego. Biegła przez teren, na którym stały hale bazaru. Początkowo nosiła nazwę Na Plancie.

Stan obecny:

Nr 1a: w tym domu mieszkał Konstanty Danko (1911-2007) - plastyk, architekt, artysta wszechstronny, zajmujący się m.in. architekturą wnętrz, wystawiennictwem, rzeźbą, malarstwem, grafiką użytkową, projektowaniem mebli. Zaprojektował m.in. Dworzec Główny (jeszcze w roku 1939), dworce kolejowe "Stadion", Powiśle", "Śródmieście", "Ochota" (1956-58), sklepy na Rynku Starego Miasta i MDM (1952), teatry w Pałacu Kultury i Nauki (1952) a później również ich wystrój i meble, gmachy Głównego Urzędu Telekomunikacji (1964) i Akademii Sztabu Generalnego (1967), podczas wojny wykonał zaś cykl rysunków zabytków stolicy zniszczonych przez hitlerowców.

Nr 7: **Kamienica**. Powstała w 1930-9 wg proj. Stefana Kraskowskiego i Tadeusza Ptaszyckiego.

Nr 9: **Kamienica**. Powstała w 1930-9 wg proj. Lucjana Korngolda.

Data nadania nazwy: 1939.01.01
